

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
17:45	17:20	16:20	
17:50	17:24	16:19	ירושלים
17:43	17:18	16:18	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

אין אושר כמו התורה

רק מי שלומד תורה ודבק במצוות מרגיש את האושר שבחיים

כח התפילה

כשאדם נכנס לבית הכנסת, הוא מעדיף שכסאו יהיה פנוי. כשאדם רוצה ששכניו יבנו, הוא מעדיף שיבנו באופן שלא ישפיע עליו דבר. כשמוענקת למישהו הטבה - הוא מעדיף לקבלה ללא מתחרים. אלא שלא הכל תלוי בנו, ולכן לפעמים מישהו יישב על הכסא, השכן מעוניין לבנות בהסתירו את השמש, ועוד מישהו מתחרה על קבלת הטבה, מינוי או קידום...

וכאן מגיע רגע המבחן של הוויתור, וזהו רגע לא קל, מאוד מאוד לא קל. החלק הכי קשה בויתור הוא, שהאדם שלא מוותר - צודק. כן כן, במקרים רבים, זה שלא מוותר צודק, המוותר המצוי מוותר על משהו שמגיע לו בזכות, בדיון, בהגיון. אם יחליט לא לוותר הוא פשוט צודק, ועדיין - הוותרן זוכה לעדן את מידותיו, להתעלות, לברכת שמים, פשוט כדאי יותר לוותר!

מתברר, שכאשר שערי שמים נעולים, כאשר נראה שאין סיכוי, כאשר נדמה שאין תוחלת - דווקא במצבים כאלו הופך הויתור לפטיש רב עוצמה, הנוקש בשערי שמים ופותח עבורנו דלתות. הסגוליות הטמונה במידת הויתור כה גדולה, עד שהיא מצליחה לחולל את הבלתי יאמן, לעורר רחמי שמים בעוצמה חריגה, להעניק ישועה מעל לדרך הטבע.

הבה נאמץ את מידת הויתור בכל ליבנו. הרגע בו צריך לוותר הוא תמיד לא צפוי, תמיד מפתיע, בדרך כלל גם מרגיז במיוחד. כדי שלא לאבד את הרגע הגדול בו אנו יכולים לוותר, הבה נשריש כבר עכשיו בליבנו שאנו רוצים לוותר, נהיה ערוכים ומוכנים בכל רגע להסתער על הויתור בשמחה, מתוך תחושה שהויתור מרומם אותנו ומזכך את נפשנו, וגם פותח לנו שערי שמים.

במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם!

אין סיפוק, אושר ועונג, כמו לימוד התורה. הנה, יוצא אדם מהדרשה, הוא מרגיש קיבלתי משהו, קיבלתי אוכל לנשמה, הוא מרגיש מלא וחזק כאילו אכל כיפת ברזל, "כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יהיה האדם". לחם זה לגוף, מוצא פי ה' זה התורה והיא מזון הנשמה. "לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי", בלי התורה אין חיים! כמה שהיה דוד המלך ע"ה עשיר, הוא הרגיש עני בלי התורה, חסר כל! אדם שאין לו רוחניות הוא בגדר עני, הוא אומלל.

ולכן, אנשים ברחוב שבאים למשרד אומרים לי, יש לי הכל ואין לי כלום, אני בדיכוי, לא מוצא את עצמי. מלאי חרטות. כל התאוות שבעולם והוא מרגיש ריקנות. תראה אדם בחוץ שיש לו אור בעיניים, שיש לו שמחה במה שהוא עושה. אין דבר כזה! כל ההנאות הם ריקנות חולפת, ורק הנאה רוחנית של מצוה, של חכמה, של מעשים טובים - היא הנאה קיימת לעד. הנאה לרגע חולפת, אבל הנאת הלימוד אתה נהנה בשעת הלימוד ונהנה אחר הלימוד, אתה מרגיש שמילאת את המצברים, ואיזה כיף זה לישון אח"כ, מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה יאכל, אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר.

אין אושר בהנאות החיצוניות, יש הנאה, אבל אושר שיין רק בלימוד התורה ומצוות, רק בהנאות רוחניות, עזרה לזולת, לימוד התורה, תפילה וכיו"ב. אדם אוכל גלידה, הוא יכול לומר אני מאושר מהגלידה? הוא נהנה מהגלידה, אבל אושר? רק עוץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר! רק לומד תורה ומקיים מצוות דבק בה' ועושה מעשים טובים יש לו אושר! חילוני מיליארדר, מה שיש לו זה חול, זה לא ערך, לנו יש את האושר האמיתי. התורה מחברת אותי לבורא עולם, יש אושר גדול מזה, לעסוק בחיבור לקב"ה! שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ברוך אלו קונו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת! כמה צריכים אנחנו להכיר טובה לקב"ה, שהבדיל אותנו והפריש אותנו מהתועים, העוסקים כל היום בקנאה ותאוה וכבוד, עבדים ליצרם, אפופים בשקר, כל היום עוסקים אין להצדיק את מעשיהם הרעים, ואנחנו זוכים לעסוק בתורת אמת! חותמו של הקב"ה אמת! עוסקים בחיי עולם! שמחתי באומרים לי בית ה' נלך דוד המלך לא אמר שמחתי באומרים לי בוא לאכול, בוא להתענג, בוא לבלות. אלא שמחתי באומרים לי בית ה' נלך! כי זה העונג האמיתי למי שמבין עניין, זה דבר של קיימא, עונג רוחני פנימי שמעצים את האדם מבפנים. והשמחה הגדולה של דוד המלך היתה כשאומרים לו ללכת ללמוד תורה.

ותראו, אברכים יושבים ולומדים עד מאוחר בלילה, וצוף התורה על שפתיהם. תראו לי אנשים לומדים איזה חכמה שתהיה ושמחים לעסוק בה ברצף ובעייפות, יש מבחן בגרות לומדים זמן רב אבל אחר כך מעיפים את הספר מהחלון. כי זה חול. אבל התורה קודש היא מזון לנפש, אוכל לנשמה, חיי עולם. וכמו שאומר הרמח"ל "תורה אור" אור ממש, ולא חכמה לבד, ולא שמראה אור בדרך דמיון, אלא אור ממש, כי זו מציאותה למעלה, ובהיכנסה בנשמה יכנס אור בה, כאשר יכנס ניצוץ השמש באחד הבתים. וגם כל מצוה שהיא נר ממש.

ובאמת, גם חיי עולם הזה, ואושר אמיתי, יש רק למי שדבק בקב"ה ומתגבר על המידות והדחפים וההרגלים הרעים, ולא למי שנכנע ליצר וחושב עצמו לחכם ונבון מאד. כי אין הנאה כהנאה של לימוד התורה, אין מתיקות ונועם כלימוד התורה. וכמו שאומר המסילת ישרים שהאדם לא נבוא אלא להתענג על ה' ולהנות מזיו שכיתו שזהו התענוג האמיתי והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים להמצא!! אדם שרחוק מתו"מ, הוא אוכל ושותה ומתענג, אבל הנאות רוחניות כמו שיש למי שלומד תורה אין לו, ואינו יכול להשיג את זה, יש לו מטוס פרטי? אין לו כנפיים רוחניות! אין לו השגות עילאיות! הוא לא יבין מה זה עונג רוחני עד שלא יטעם טעמה של תורה, טעם של קיום מצוה, טעם של תפילה מתוקה. מה יותר מתוק מדף גמרא? מלימוד קבלה? איזה מתיקות נפלאה! וכמו שאומר האור החיים הקדוש: שאם היו בני אדם מרגישים

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים

אלפי טלמי צארי המרשה

הנאמנותם אז לעיני קדושתם

התקשרו עכשיו: 05-04-200-01-01

לימינו
ידון חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלות
אסף בן חיה
רויטל בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן גלן לזון
סילגית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ירלנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

תפילה מעומק הלב

גשום, ומתחננים לפרוסת לחם...

הדבר היחיד שהחזיק אותי ברגעים הקשים הללו היו דבריו של רבי חיים מוואלאז'ין, שכבר מתקופת נישואי הפכו לחלק בלתי נפרד מחיי. שנים ארוכות אני עובד על עצמי כדי לבטל בליבי את ההתפעלות מקשרים או פרוטקציות למיניהן, מפרופסורים או עורכי דין מוצלחים במיוחד, ומחדיר בליבי את האמונה שהכל בידי שמים, כשהקב"ה לא רוצה – לא תעזור שום השתדלות שהיא, וכשהוא רוצה – הדברים מצליחים גם כמעט ללא השתדלות.

נכנסתי, איפוא, לחדרי, נעלתי אותי, כביתי את האור והתחלתי לבכות: 'אין עוד מלבדו'.

בחוץ סברו בני הבית שכנראה נכנסתי ללמוד, אך אני עמדתי שם והתרכזתי באמונה מוחלטת ששום כח בעולם אינו פועל מבלעדי רצון ה' – לא פצצות, לא מחלות, לא מוות ולא עניות. "אתה זן ומפרנס לכל"

אמרתי בבכי, "מביצי כנים, שהם הבריות הקטנות ביותר, ועד קרני ראמים. אתה נותן לחם לכל בשר, מאן דיהיב חיי – מי שנותן לי פעימות לב, יהיב מזוני – נותן לי את האמצעים להתקיים. לא לחכמים לחם, וכל מזונותיו של אדם קצובים לו ושום השתדלות לא תעזור".

חשבתני על כל אותם דברים שאנו מסתמכים עליהם: קרן מכבי וקרן פנסייה, וביטלתי אותם מכל וכל – אין בהם ממש, רק אתה יתברך שולח, דואג ומפרנס.

שהייתי שם כעשרים דקות, במהלכם שמעתי שני צלצולים בדלת שאחריהן נפתחה דלת ביתי פעמים. לא יחסתי לכך משמעות מיוחדת.

כשיצאתי קיבלו את פני הילדים: 'אבא,

סיפר הגאון רבי מנחם שטיין שליט"א: השתתפתי בכנס של מחנכים, רבנים ומנהלים בבני ברק, ודיברתי בפניהם על ענין האמונה בבורא עולם. שוחחנו על היסוד שקבע רבי חיים מוואלאז'ין זצ"ל, שאדם שיקבע בלבו כי ה' הוא האלקים ואין מלבדו שום כח בעולם כלל, הקב"ה ידאג להסיר מעליו את כל הכחות והרצונות בעולם שלא יוכלו לפעול עליו מאומה.

כשסיימתי, קם ממקומו אחד המחנכים, יהודי כבן ששים. הוא ביקש את רשות הדיבור, ואמר: "לא נעים לי", פתח, "מעולם לא סיפרתי את הדברים שאני רוצה לספר כעת, אבל יש כאן כמאה רבנים שמנחילים ענייני אמונה לאלפי ילדים, וחושבני שתהיה תועלת מן הדברים.

אני איש מסודר, מדי יום חמישי אני נותן לאשתי כסף לקניות, ואשתי קונה בהם את כל מוצרי המזון הדרושים לה לשבת.

והנה, הגיע יום חמישי... פשפשתי בכיסים, חיפשתי במגירות, ולא מצאתי אפילו אגורה אחת.

נזכרתי בחברים שלי, אנשים שאני אתם בחברות שנים ארוכות, התקשרתי ובקשתי הלוואה... ומשמים לאף אחד לא היה כסף להלוות לי.

מחוג השעון צועד בביטחה קדימה, קרני השמש שוקעות במערב, ואתם גם מצב רוחי... אין לי שום פתרון באופק.

חששתי מאוד לשתף את בני ביתי במצב, לא רציתי ליצור אווירה של דחק ועוני, אבל היה לי ברור, שתוך זמן קצר תגענה השאלות, ובפי אין אפילו תשובה אחת.

לבי הלם בפראות, אגלי זיעה שחורים כיסו את מצחי, והדמיונות הפליגו הרחק... ילדים לבושי קרעים ונעלים מטולאות דופקים ביום

שמעת מה קרה לנו? והילדים סיפרו בהתרגשות שני סיפורים בלתי סגוריים שהתרחשו בהפרש של כמה רגעים:

הצלצול הראשון היה ממשפחת לוי בקומה הרביעית. בעלת הבית סיפרה כי ביתם הנשואה שמתגוררת באופקים ילדה תינוק שבועות ספורים לפני תאריך הלידה... התינוק, ברוך ה', בריא ושלם במשקל טוב. בליל שבת הקרוב יתקיים 'שלום זכר'. ואנחנו נוסעים לאופקים – להשתתף בשלום זכר של נכדנו, אך כבר בשלנו את כל האוכל לשבת ואין לנו מה לעשות עמו האם תרצו לקבל אותו.

חלפו כמה דקות – וצלצול פעמון נוסף בדלת. רומני סוחב אחריו שתי עגלות עמוסות כל טוב, משלוח מ'שפע מהדרין'. התברר שהחנות ערכה מבצע, שכל מי שיקנה באמצע השבוע קנייה מעל מאה שקלים יכנס להגרלה, שבה ירויח הזוכה מזון לשתי שבתות על חשבונם.

'זכיתם', הודיע הרומני, ובטרם היה סיפק ביד מישהו להגיב, כבר החל לרוקן שקיות בפתח הכניסה."

המחנך מחה מעל מצחו זיעה בלתי מורגשת, ופרץ בבכי: "כך, בדיוק, התרחשו הדברים".

ללמדנו, כי הקירבה שלנו אל הבורא יתברך, היא היא הקובעת אם נהיה נתונים להשגחה פרטית או במעגל רחוק יותר, אם נהיה נתונים למקרים, לסטטיסטיקות, לחיידקים ווירוסים למיניהם, זרוקים כמו קין, או נתונים ישירות בידיו הטובות והאהובות של הבורא יתברך. ('דורש טוב' הגדה של פסח עמ' 470)

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

"הגיע יום חמישי, פשפשתי בכיסים, חיפשתי במגירות ולא מצאתי אפילו אגורה אחת..."

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו: 03-61-50-203

*ההפצה הינה בטחור סמלי

עשיית אהל בשבת

האם מותר לפתוח בשבת גגון של עגלת ילדים? האם מותר להשתמש במטריה בשבת?

א. אסור לעשות אהל בשבת אפילו הוא עראי, אבל להוסיף על אהל עראי מותר, ולכן אם היתה מחצלת פרוסה טפח, מותר לפרוס שאר המחצלת בשבת, וטפח שאמרו חוץ מן הכריכה. דהיינו שאם היתה מחצלת פרוסה לשם גג וכרכה מערב שבת, צריך שישאר טפח פרוס כדי שיהיה מותר לפרוס הכל, ואין רוחב העיגול של הכריכה עולה בשיעור טפח.

ב. עצים הסדורים מערב שבת ויש ברוחבם טפח, מותר לפרוס עליהם סדין או מחצלת בשבת שנחשב כתוספת על אהל עראי, וכן אם אין ברוחב העצים טפח אלא שהם סמוכים זה לזה, שאין בין אחת לאחת שלשה טפחים, מותר לפרוס עליהם סדין.

ג. אסור לפרוס רשת או כילה על גבי עגלת ילדים, או על גבי מטה, או על גבי לול של תינוק כדי להגן בפני השמש או בפני הזבובים, אבל אם פרס את הכילה מבעוד יום לרוחב של טפח אחד (מלבד הגליל) מותר לפרוסה לגמרי, ובשעה שסירנה ישאיר את הטפח שהיה פרוס מבעוד יום ולא יסירו.

ד. מותר לפתוח בשבת גגון של עגלת ילדים, אם היה מחובר לעגלה מבעוד יום (אבל אם חיבר את הגגון אל העגלה בשבת אפילו בדרך המותרת כגון על ידי צירים, לא יפתחנו בשבת), וכיון שכבר קיים אהל, לכן מותר גם לפרוס רשת או כילה על גבי העגלה כולה, ויתחיל לפרוסה מצד הגגון.

ה. מטריה קטנה המתחברת לעגלות טיול ופותחים אותה כמו מטריה רגילה, יש להקל לפותחה ולסוגרה בשבת, אם היא כבר קבועה בעגלה לפני שבת, כשם שמותר לפתוח גגון של עגלת ילדים. ויש אומרים שאין לפותחה ולסוגרה בשבת, כשם שאין לפתוח ולסגור כל מטריה.

ו. כסא העשוי פרקים, וכשרוצים לישב עליו פותחים אותו והעור נמתח, וכשמסירים אותו סוגרים אותו והעור נכפל, מותר לפותחו לכתחילה בשבת, אף על פי שיש לו מחיצות תחתיו, מפני שאינו דומה לעשיית אהל, כיון שאינו עושה כלום, שהרי הם עשויים ועומדים כבר הגג עם המחיצות מבעוד יום, אלא שמותחן בשבת לישב עליהם. ומטעם זה מותר להעמיד חופה ולסלקה. ובלבד שהיתה החופה קשורה בכלונסאות מערב שבת.

ז. מותר לפתוח כסא-נוח מיטה ושלחן המתקפלים, וכן לול של תינוקות, כיון שרגילים בכך, וכן מותר לקפלם. אבל אסור לחבר גגון להגנה בפני השמש, אלא אם כן היה הגגון מחובר לכסא הנוח מבעוד יום, שאז מותר לפותחו ולסוגרו.

ח. אסור לפתוח מטריה ולנושאה עליו בשבת להגן מפני הגשמים, ואפילו היתה פתוחה מערב שבת אסור לנושאה עליו בשבת, וכל שכן במקום שאין עירוב ברשות הרבים כדת, שבדאי שיש לאסור בהחלט נשיאת המטריה בשבת לכל הדעות. וכן אסור לטלטלה (אף במקום שיש עירוב) משום מוקצה.

ט. שמשיית גינה התקועה בקרקע מערב שבת, יש להקל לפותחה ולסוגרה בשבת, ויש שכתב שאין לפותחה ולסוגרה בשבת.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

'עמדת האזנה וסיכום' לפני תגובה

אחת הדרכים היותר מוצלחות, שבאמצעותן ניתן להיות בטוחים שהבנו את הילד ואף להראות לו את זאת, היא, כאשר נסכם את דבריו והעולה מהם במספר משפטים שלנו. אולי עדיף להרחיב ולהסביר את אשר אנו מבינים מדבריו, ולחדד את המסר שהשתקף לנו עינינו מתוך דבריו, במידה כזו שתיטיב לבטא ממנו, את אשר הוא מרגיש. אין ספק, שבכך הוא ירגיש שהוא הובן כראוי, ואף ישמח לגלות שחשוב לנו לרדת לסוף דבריו ולכוונתו האמיתית. התגובה שתבוא לאחר מכן, תתקבל על ידו כמענה שקול, המתייחס בדיוק למה שביקש לדון בו. או אז, גם אם יתקשה לקבל את עצם דבריו, הוא לפחות לא ירגיש שאנו שוללים את דבריו ואת תחושותיו.

את הדברים הללו עלינו לזכור, למשל, כשילדנו פונה אלינו ומתלונן על אחיו ואחיותיו, המציקים לו והורסים לו את מה שבנה במשחקיו וכדומה. יתכן, שאנו בזוית עינינו קלטנו שלמעשה הוא היה זה שהתחיל במריבה עם אחיו ואחיותיו והם אלו שרק הגיבו למעשיו. ואפשר, שאנו אף רואים במה שהם עשו לו, מעין פעולת ענישה של תוצאה טבעית להתנהגותו כלפיהם. ברם, אסור שנגיב באופן מידי בנוסח של "מגיע לך" או "פעם אחרת אל תתחיל אתם". מול תגובה כזו, הילד יתקבל במהרה וייעלם מהשטח, ואף יתחרט על שפנה אלינו. כדי להרגיש דחוי ולא מקובל, די לו ביחס האחים כלפיו... מעמנו הוריו, הוא ביקש למצער, לקבל לגיטימציה והזדהות עם רגשותיו וכאבו. אם לא יקבל אותן, הרי בעתיד הוא עלול שלא לבוא להתלונן, גם אם יחוש מצוקה אמיתית ומוצדקת. מנת הנחיתות שהוספנו לתדמיתו האישית, תביא אותו לסבור שהאשמה תמיד תיפול עליו באופן אוטומטי, כך שלא כדאי בכלל להציג את המצוקה.

תחת זאת, נאזין לילד בסבלנות ונקשיב לכל תיאוריו על אשר עשו לו אחיו. נשדר לו, כי אנו בהחלט מבינים עד כמה נוראית התחושה שמישהו מציק לך, ובפרט אם הוא הורס לך את אשר עמלת עליו זמן רב. ובכלל, כמה מתסכל ומכאיב לחוש שמישהו "מסמן" אותך ומציק לך באופן שיטתי וקבוע. רק לאחר שנעשה כן והוא ירגיש שאנו מבינים אותו, נוכל לשאול אותו, האם הוא רואה סיבה שיכולה להעניק הסבר להתנהגות אחיו כלפיו? לא תהא זו שאלה צינית ומתגרה, אלא ניסיון כנה לעורר את החשיבה בדרך של התדיינות מכובדת, שאחת תכליתה: להביא להפסקת ההצקות.

הילד, שיחוש שאנו מבקשים באמת ובתמים לעזור ולסייע לו, ינמיך את מנגנוני ההגנה שלו ויעבור משלב של התקפה לחשיבה אמיתית, תוך נכונות ליטול אחריות על עצמו. לא תמיד יקרה הדבר ואין ודאות מוחלטת שתגובתו של הילד תשחק לידינו. אך יחד עם זאת, רבים הסיכויים שהוא יענה: "אולי הם כועסים עלי כי..." או "אולי איכפת להם שאני לא מרשה להם לשחק במשחקים שלי..." אז, יעלה הדיון לפסים מעשיים והגיויים, ונצליח לתרגם את מצוקתו וכאבו למנוף חיובי, שיביא לשיפור התנהגותו עם אחיו. הילד, שבתחילה חש באמת ובתמים שאחיו ואחיותיו עוולו כלפיו ונהגו עמו שלא כהוגן, יתחיל לאמץ חשיבה מפוכחת ויעריך את המצב כפי שהוא תוך נטילת אחריות.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

אתרוג הבטחון

כתוב בפסוק "ויענך וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך, למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" (דברים ה, ג).

הנסיון כאן הוא להאמין שה' יתברך יכול לפרנס בכל דרך, גם מאתרוגים זרוקים וגם מבקבוקים ריקים!

וכן מספר הרב עמרמי שליט"א שהכיר יהודי אחד, שבמלחמת שלום הגליל התעשר מבקבוקי קולה ריקים! כל החיילים קיבלו בקבוקי קולה, הוא אסף אותם ומכרם ומזה התעשר!

אמונה ובטחון בקב"ה זה דרך חיים, אנשים חיים בלי אמונה וכל חייהם סבל, חז"ל אמרו משבטלו הסנהדרין בטלו אנשי אמונה, לאנשי הסנהדרין היה תפקיד לשדר אמונה לעם ישראל. הם לא דיברו בהלכות שבת או בברכות, אלא דיברו אמונה, שכולם ידעו שהגזרה אמת והחריצות שקר, או שאתה דתי או שאתה מזויף!

אדם שזורע באדמה, צריך אמונה בחי העולמים שיוורד גשם, וכך בכל תחום צריך לחיות ולנשום את האמונה, שה' יתברך מוריד את הגשמיים לכל אחד בצורה מסודרת!

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

במדרש מובא מעשה באדם רודף צדקה וחסד, שאשתו נתנה בידו כסום כסף שיביא פרנסה לבית, וזה היה בהושענא רבא אחרי החגים. כשיצא לשוק ראו אותו גבאי צדקה וביקשו ממנו תרומה ליתומים ואלמנות, ונתן להם את הכסף.

הוא התבייש ללכת לביתו בלי כלום, הלך לבית הכנסת וראה ערמות של אתרוגים שהפקירו אותם אחרי המצוה. לקח אותם שאולי יקנו ממנו לעשות ריבת אתרוגים, והלך למדינה סמוכה בחו"ל, ושם היה למלך בעיות במעיים, ואף רופא בעולם לא יכל לעזור לו. אמרו הרופאים למלך אתה צריך אתרוג טרי, מאלה שהיהודים מברכים עליהם בהושענא רבה, וכך תתרפא.

חיפשו בכל המדינה ולא מצאו שום אתרוג, עד שהגיעו לשוק ומצאו את הצדיק עם שקו, שאלו אותו מה יש לך למכור, ומצאו שכל השק מלא אתרוגים, מיד לקחוהו למלך שאכל מהאתרוגים והתרפא, ומילאו לצדיק את שקו בדינרי זהב, שהספיקו לו ולכל משפחתו לעשרות שנים!

למה המדרש מביא את המעשה הזה? אלא ללמדנו שלעולם לא נשבח את הסיבה, אלא את המסובב, הסיבה היא כלום, מי שרואה רק את המסובב, אף פעם לא יהיה בחרדה או במתח מהסיבה, כי ה' יתברך ימציא לו את הפרנסה מכל מקום!

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף לאלפי המפיצים בכל שבוע את העלון המפואר

"אור הפרשה"

ושמח את מתפללי בית הכנסת שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212